

Predikan i Kindaholms församling 2017 av Tobias Bäckström

5 sönd. i fastan

”Försonaren”

4 Mos 21:4-9

1 Joh 1:8-2:2

Joh 3:11-21

Ps: 738, 248, 726, 197

En ung man satt framför en glödande eld och åt en fisk som han nyligen tillagat. En rabbin gick förbi och frågade: ”Varför äter du den fisken?” Den unge mannen svarade: ”För att jag älskar fisk!” Rabbinen sa: ”Så du älskar fisk, du älskar den fisken? Det var därför du tog den från vattnet, dödade den och grillade den? Säg inte att du älskar fisken, du älskar dig själv och eftersom fisken smakar gott för dig tog du den och grillade den.”

Så mycket av det vi kallar kärlek är sådan här typ av kärlek. När ett ungt par blir kära betyder det att de i den andre ser någon som motsvarar hans eller hennes känslomässiga och fysiska behov. Även här ser man till sig själv i första hand, även om vi kallar det kärlek.

Men äkta kärlek handlar inte om vad jag kan få, utan om vad jag kan ge. Äkta kärlek frågar inte efter vad jag kan *få ut* av den här relationen utan vad jag kan *ge ut* till den andre. Vi människor når sällan fram dit, men det är den kärleken som det talas om i dagens evangelium, en kärlek där Gud är subjekt: ”Så älskade Gud världen.” Det handlar om en kärlek som ger utan tanke på att få något tillbaka: ”Så älskade Gud världen att han gav den sin egen son”. Guds kärlek är en självtgivande kärlek, en kärlek som inte söker sitt. Det är en kärlek som vi ser i Jesus Kristus.

Den här versen kallas för ”lilla bibeln” just för att den sammanfattar hela bibeln och det som den kristna tron går ut på. Så vad är det vi kristna tror på. Jo, vi har kommit till tro på den här kärleken, den som övervinner allt och som vi ser i Jesus Kristus.

Det handlar inte en allmän tro på kärlek, som Robert Broberg sjunger i sin låt ”Jag tror på kärleken”. Kärlek förutsätter en relation, kärlek kan inte bara sväva omkring i rymden som man ”tror” på, kärlek handlar om vad två personer känner, visar och gör för varandra. Tar du bort personerna finns heller ingen kärlek kvar.

När vi kristna tror på kärlek, handlar det därför om tron på Jesus Kristus och det han visat och gjort för oss. Det är så tron kommer in bilden. ”Så älskade Gud världen att han gav den sin egen son, för att var och en som *tror på honom* inte ska gå under utan ha evigt liv.” Man kan inte bara tro på kärlek som en allmän storhet, kärleken måste ha en källa, en person som älskar. Och den självtgivande kärleken, den som inte söker sitt, och som vi människor bara kan ge vidare som ett svagt eko, den har Gud som källa.

Att Gud gav oss sin son till oss handlar om att han blev människa som vi. Jesus föddes som ett litet barn och delade mänsklighetens villkor. Hunger, törst, sjukdomar och lidande, allt det som vi kan drabbas av har även han gått igenom. Jesus, Guds Son, är en av oss.

Jesus kallar sig själv Människosonen för att betona detta. Människosonen som klev ner från himlen, som det står om i dagens evangelium. Det är ju lättare att tro på någon som stigit ner till samma nivå som vi, än om Gud blivit kvar i sin himmel som en abstrakt idé.

Men att Gud blev människa handlar ytterst om att Gud söker den mänsklighet som gått vilse. När vi gick bort från Gud och fastnade i synd och ondska söker Gud oss för att återuppta gemenskapen. Jesus är Gud som söker oss och vill ha försoning med oss.

Hur söker Gud försoning med oss? Försoning förutsätter en ömsidig process. När två människor har hamnat i konflikt eller vänt varandra ryggen måste båda två vända sig mot varandra och söka försoning. Båra måste ha viljan. Om två länder är i krig hjälper det inte att det ena landet säger. ”Vi vill ha fred” och lägger ner vapnen. Om inte det andra landet gör detsamma blir det krig i alla fall.

Det kan mycket väl vara så att det är den ena parten som tar initiativ till försoningen men den andre måste alltså sedan svara an mot detta.

I det här fallet är det Gud som tagit initiativet. Människosonen har stigit ned, han har delat våra villkor. Han gjorde det av kärlek till oss. Guds svar på människans synd och ondska är inte dom, utan Kristi kors. Liksom Mose upphöjde ormen i öknen så blev Människosonen upphöjd på ett kors. Kopparormen har ju blivit apoteksymbolen. När Israels folk i öknen drabbades av giftormar gjorde Mose på Guds befallning en kopparorm som han lyfte upp på en stång. När folket såg på ormen blev de friska fast de blivit bitna av giftormarna.

På samma sätt är Kristus på korset läkemedlet för oss, odödlighetens läkemedel. Det är inget läkemedel som man kan köpa på apotek utan något som bara Gud kan erbjuda oss.

För att det ska bli försoning mellan två parter måste båda två vilja detta. Gud har tagit första steget mot dig. Men du måste svara tillbaka, svara i tro. ”Den som tror på honom ska inte gå under utan ha evigt liv.” Läkemedel mot syndens gift, död och ondska är det som erbjuds oss idag, Jesus själv, honom som korsfäst och som vi får ta emot under nattvardens bröd och vin idag.